

Wojciech Twardowski

Radom - Woźniki

Informator Archeologiczny : badania 1, 84-85

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na obszarze ok. 2.500 m² odkryto 138 grobów w większości zniszczonych przez orkę. Tylko nieliczne, głębiej położone, zachowały się dość dobrze. Groby były stosunkowo bogato wyposażone jednak różnice ilościowe w poszczególnych obiektach uwidaczniały się wyraźnie. Niektóre zawierały od jednego do kilku naczyń, inne kilkadziesiąt. Popielnice z reguły były przykrywane misami i podsypywane resztkami stosu. Część naczyń przystawkowych, zwłaszcza w grobach z IV okresu epoki brązu, odwrócona był do góry dnem. Z zabytków metalowych znaleziono czarkę lub czerpak brązowy w popielnicy z IV okresu epoki brązu oraz groty strzał do łuku a także szpile i bransolety brązowe.

Do najciekawszych odkryć należy miejsce ciałopalenia lub kultu z drobnymi węgielkami drzewnymi i nieliczną ceramiką, obudowane od strony południowej dużymi głazami narzutowymi.

R A D O M - W O Ś N I K I

Muzeum w Radomiu

Badania prowadził mgr Wojciech Twardowski, finansował WKZ w Kielcach.

Prace ratownicze na cmentarzysku ciałopalnym kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu. Odkryto 40 grobów, w tym groby popielnicowe nakryte w kilku przypadkach niewielkimi kamykami. Zaobserwowano zróżnicowanie chronologiczne obiektów—starszy: grób naruszony został przez wkopaną później popielnicę oraz jeden przypadek nakrycia popielnicy misą. Przystawki występowały bardzo nielicznie podobnie jak i drobne przedmioty metalowe. Były to przeważnie zwinięte kółka z drutu brązowego. Wewnątrz popielnic jak i obok nich stwierdzono

ślady stosu w postaci drobnych węgli drzewnych. Popielnice to najczęściej naczynia z baniastym lub dwustożkowatym brzuścem i długą cylindryczną szyją o barwie czerwonej i czarnej, gładkie górą, schropowane w części przydennej, czasami mające ucha w dolnej partii szyjki. Ornament występuje bardzo rzadko w postaci skośnych żłobków rytych w miejscu największej wydętości brzuśca.

Badania tegoroczne miały na celu doraźne zabezpieczenie stanowiska i dopiero w przyszłym sezonie będą kontynuowane.

R Y B N A, pow. Brzeg

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu

Badania prowadziła dr Teresa Różycka, w okresie od 24.VII do 5.VIII, finansował WKZ w Opolu.

Kontynuowane w bieżącym roku badania wykopaliskowe wielokulturowej osady w Rybnej skoncentrowano na terenie piaskowni, wzdłuż wybieżyska Północ-Południe, oraz na przyległych polach należących do GRN w Karłowicach jak również na polu ob. Fr. Jureczki.

Przebadano, eksplorując średnio do gł. 0,60 m, obszar 60 m², na którym odkryto: jedną jamę, dwa paleniska i kilka skupisk skorup. Znalezione dużo ceramiki kultury żużyckiej, polepę oraz kości zwierzęce. Stwierdzono też zasięg osady. Obejmuje ona nie tylko teren piaskowni, ale także sąsiednie pola.